

og sølgelig ogsaa til dette Digeforetagende. Den ærede Minister sagde, at han ikke havde politiske Grunde. Naar derved fortaas skulde Grunde af politiske Hensyn overfor Interessentflabet, vil jeg fuldstændig indrømme, at det tror jeg ikke, at Ministeren har. Men naar den ærede Minister knytter denne Sag til Behandlingen af Finantsloven paa en saadan Maade, at Sagen paa Grund af sin Forbindelse med Finantsloven kan komme i en anden Stilling, saa forrykkes jo Forholdet. Afstemningen er jo i dette Dieblif aldeles ikke klar. Naar Forslaget fortaastes, er der intet Menneffe paa Jorden, som kan sige, hvor Mange der har stemt imod af den Grund, at Forslaget er knyttet til Finantsloven, og at der er truet med, at denne kunde komme tilbage fra Landsthinget, hvis Forslaget blev vedtaget. Afstemningen er altsaa aldeles uklar. Der stemmes ikke over dette Forslag i og for sig, men over Forslaget i Forbindelse med Finantsloven. Sølgelig kan man paa ingen Maade sige, at den Vedtagelse, der foregik i Foraaet, er forkastet ved dette; thi da var Stillingen klar, nu er den det ikke, jeg kan derfor i Sagens Interesse ikke Andet, end opfordre det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) til at tage Forslaget tilbage af den Grund, at intet Menneffe af denne Afstemning kan se, hvem der stemmer for denne Sag, og hvem ikke. At den ærede Minister havde en vis Uagtselighed ogsaa for Sagens Vedtagelse, er jo klart; ellers var han ikke kommen med denne Tilspøelse til sine Grunde. Da Thinget nu saa længe har debatteret denne Sag, skal jeg ikke opholde det længere, men jeg siger til den ærede Forslagsstiller, at han i Sagens Interesse gjør klogest i, fordi man som sagt ikke kan udregne Stillingen, at tage Forslaget tilbage.

Indenrigsministeren (Seel): Det ærede Medlem, der saa længe har holdt sig tilbage, fordi han erkender at have personlig Interesse i denne Sag, et Hensyn, som dog ikke tidligere har afholdt ham fra at tale meget varmt for Sagen her i Salen, begyndte med at udtale meget bestemt, at han havde fundet sig nødsaget til at tage Ordet for at berigtige bestemte faktiske Urigtigheder, der vare fremkomne fra Ministerens Side. Efter den af ham givne Fremstilling af de faktiske Urigtigheder, jeg skulde have begaaet ved mit tidligere Foredrag, skal jeg ganske overlade det ærede Medlem Hven af at have fremsat denne Udtalelse mod mig. Jeg finder i det, der er kommet frem, ikke nogen Anledning til at forsvare mig i saa Henseende.

Winther: Jeg vil blot sige til det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Steenstrup), at om dette Forslag har jeg jo allerede oplyst igaar, at det ikke er et Forslag af mig

alene; mit Navn staar ene, men det er fremkommet efter Overenskomst med andre Mænd (Berg: Hvem er det?) Det er Medlemmer af Finantsudvalget, det oplyste jeg igaar. Jeg har ikke talt med disse Mænd om at tage Sagen tilbage, og anser mig derfor ikke for berettiget dertil; men jeg vil desuden ikke tage den tilbage for mit eget Bedkommende af den Grund, jeg før antydede; og naar det ærede Medlem erkender, at denne Afstemning ikke kan have nogen virkelig Betydning, er han jo enig med mig, der for et Dieblif siden netop gjorde opmærksom paa, at dette Forslag meget godt kan komme igjen i denne Session, uden at Thinget kommer i nogen Selvomøjselighed, fordi den ikke ligger klart for i dette Dieblif. Jeg skal altsaa fastholde mit Forslag og tror ikke at skade Sagen derved.

Steenstrup: Jeg skal efter det ærede Medlems Udtalelser aldeles overlade Sagens Skæbne i hans Hænder. Jeg har imidlertid glemt Et før, nemlig en Udtalelse af den ærede Minister igaar, som jeg er nødt til at fremdrage. Den ærede Minister var ikke fri for — det kan jeg sige rent ud — at bebrejde vedkommende Interessentskab dets Udholdenhed i denne Sag. Det er en mærkbarlig Bebreidelse. Stillingen er jo den for Bøerne paa maas Steder, at jeg gerne kan sige, at det selvfølgelig ikke er muligt at faae en Sag, vedrørende disse indskrænkede Forhold, oplyst for Ministeren eller for Finantsudvalget uden gennem en gjentagen Debat her i Thinget. Jeg kan henvise til Rigsdagstidendens Register angaaende Forhold, der vedrøre Orø, som Dets for, at de ere fremkomne den ene Gang efter den anden, inden Sagerne omsider ere komne ud som Lov. Det er nu slet ikke mærkbarligt, det ligger ganske i Sagens Natur, og jeg bebrejder ikke den ærede Minister det, han kan ikke personlig overkomme at gjennemgaa alle de Sager, som styrte ind til ham, og Medlemmerne i Finantsudvalget, som foruden Finantsloven behandle Sernbanesager og tager sig af Døvtomme, Blinde og Halte, og Gud veed hvad, kunne ikke personlig hver for sig gjennemgaa hele den Masse Bunker af Sager. Men hvorledes skal man da faae en indviklet Sag ført frem uden gennem en gjentagen Diskussion? Den ærede Minister veed jo meget godt, at ingen Sag kan bringes ind til Finantsudvalget med nogenformelt Virkning uden i Forveien at have været i Ministeriet og faaet dets Nei. Sagen maa altsaa være nogenlunde gammel og bekendt for Ministeriet, før man begynder paa den. Denne Sag har ikke været mere end een Gang i Thinget, den fik 2/3 af Stemmerne for sig ved Afstemningen sidste Gang, den var fremme, altsaa en ganske respektabel Majoritet, og fra det Dieblif, da Interessentskabet havde faaet en heldig Chance for Sagen, vilde det dog være mærkbarligt, om det vilde frasalbe den. Jeg siger dette for at be-